

ПОРЯДОК

визнання в Україні документів про середню, середню професійну, професійну освіту, виданих закладами освіти інших держав

I. Загальні положення

1. Цим Порядком встановлено процедуру визнання в Україні документів про освіту з метою забезпечення права громадян, які здобули середню, середню професійну, професійну освіту у закладах освіти іноземних держав, на продовження навчання та/або здійснення професійної діяльності відповідно до законодавства України.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в таких значеннях:

академічні права – право власника іноземного документа про освіту на продовження навчання, у тому числі на наступному рівні освіти та/або за певною освітньою програмою, що надається власнику документа про освіту в країні походження документа;

верифікація – процес перевірки та підтвердження документів про освіту, поданих заявником, в обсягах та способами, визначеними цим Порядком, за допомогою якого компетентний орган з визнання робить висновок, що вони є дійсними (не змінені та відображають достовірну інформацію);

відмова у визнанні – офіційне рішення компетентного органу з визнання про відмову у визнанні іноземного документа про освіту;

визнання – офіційне підтвердження компетентним органом з визнання іноземної кваліфікації середньої, середньої професійної, професійної освіти з метою доступу до навчання та/або здійснення професійної діяльності відповідно до законодавства України;

власник документа про освіту – будь-яка фізична особа, яка володіє, користується та розпоряджається документом про освіту (далі – Власник);

документ про освіту – документ, який містить інформацію (у тому числі персональні дані) про власника документа про освіту, його кваліфікацію, рівень освіти, спеціальність, фахову спеціалізацію, професійну перепідготовку, академічні та/або професійні права власника документа про освіту або засвідчує проходження періоду навчання у іноземному закладі освіти (далі – Документ);

заявник – власник документа про освіту або інша юридична та/або фізична особа, яка представляє інтереси власника документа про освіту з

питань процедури визнання; інтереси неповнолітньої особи може представляти її законний представник (далі – Заявник);

кваліфікація – офіційний результат оцінювання і підтвердження, який отримано, у разі, якщо освітня установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) після закінчення програми середньої, середньої професійної, професійної освіти, що засвідчується відповідним документом про освіту (далі – Кваліфікація);

компетентний орган з визнання – орган, якому офіційно доручено ухвалювати рішення про результати процедури визнання іноземних кваліфікацій середньої, середньої професійної, професійної освіти та періодів навчання;

освітній провайдер – філія, представництво, кампус, інший відокремлений підрозділ іноземної освітньої установи; заклад, який провадить освітню діяльність за іноземною освітньою програмою та/або належить до системи освіти іноземної країни;

освітня програма – комплекс освітніх компонентів, успішне завершення якого передбачає здобуття кваліфікації середньої, середньої професійної, професійної освіти, визнаної в країні походження документа про освіту (далі – Програма);

освітня установа – заклад освіти або інший суб'єкт діяльності іноземної країни, який присуджує кваліфікації середньої, середньої професійної, професійної освіти та/або видає документи про освіту і періоди навчання;

офіційна установа – освітня установа, освітній провайдер, компетентний орган з визнання, компетентний орган, орган у сфері освіти та якості освіти, центр Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національний інформаційний центр академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), дипломатичне представництво, орган державної влади України та/або іноземної країни, інша організація;

період навчання – будь-яка частина освітньої програми середньої професійної, професійної освіти оцінена і документально підтверджена, яка не становить повний курс навчання за програмою, але є істотним здобутком знань та навичок;

повідомлення про відмову у визнанні іноземного документа про освіту – документ, що засвідчує офіційне рішення компетентного органу з визнання про відмову у визнанні іноземного документа про освіту (далі – Повідомлення);

професійні права – право власника документа про освіту на здійснення професійної діяльності в країні походження документа про освіту;

процедура визнання – процедура визнання в Україні документів про освіту, виданих за результатами навчання у закладах освіти іноземних держав, що здійснюється компетентним органом з визнання відповідно до законодавства України;

рішення про результати процедури визнання – рішення про визнання або відмову у визнанні іноземного документа про освіту, прийняте компетентним органом з визнання за результатами процедури визнання іноземних кваліфікацій та періодів навчання, що оформлюється відповідним документом про результати процедури визнання;

свідоцтво про визнання в Україні іноземного документа про освіту – документ, що засвідчує офіційне рішення компетентного органу з визнання про визнання іноземного документа про освіту (далі – Свідоцтво);

статус освітньої установи, освітнього провайдера – наявність в освітньої установи, освітнього провайдера права провадити освітню діяльність за програмами середньої, середньої професійної, професійної освіти та присвоювати кваліфікації у країні здійснення освітньої діяльності та країні походження документа про освіту;

суттєва різниця – це відмінність іноземної кваліфікації, присвоєної власнику документа про освіту за результатами навчання в іноземних освітніх установах та/або освітніх провайдерах, від кваліфікації в Україні, яка за загальними результатами співставлення складових кваліфікації (рівень, навантаження, якість, профіль та результати навчання) може завадити власнику документа про освіту продовжувати навчання, працевлаштовуватися та/або здійснювати професійну діяльність в Україні;

тимчасово окупована територія України:

1) території України, визначені Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». Датою початку тимчасової окупації цих територій є 20 лютого 2014 року;

2) території України, визначені Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях».

II. Компетентні органи з визнання

1. Процедура визнання в Україні Документів здійснюється такими компетентними органами з визнання:

1) закладом вищої освіти – з метою зарахування Власника на навчання до цього закладу вищої освіти. Рішенням закладу вищої освіти про визнання

підтверджується право Власника на навчання у цьому закладі вищої освіти, про що видається Свідоцтво;

2) Міністерством освіти і науки України (далі – МОН) – з метою навчання Власника в закладах освіти України та/або здійснення професійної діяльності в Україні. Рішенням МОН про визнання підтверджується право Власника на навчання та/або здійснення професійної діяльності в Україні, про що видається Свідоцтво.

2. Для здійснення процедури визнання заклад вищої освіти утворює комісію з визнання іноземних документів про середню, середню професійну, професійну освіту (далі – Комісія ЗВО з визнання), яка діє на підставі положення про неї, або покладає ці функції на комісію з визнання здобутих в іноземних освітніх установах ступенів вищої освіти та наукових ступенів.

3. Інформація про процедуру визнання розміщується на сайті компетентного органу з визнання.

4. Компетентний орган з визнання забезпечує надання Заявнику інформації про процедуру визнання, розгляд документів та результати процедури визнання.

III. Сфера застосування

1. Цей Порядок поширюється на Документи, що засвідчують набуття їх Власником Кваліфікації середньої, середньої професійної, професійної освіти, рівень освіти, спеціальність, фахову спеціалізацію, професійну перепідготовку та періоди навчання.

2. Документи, видані у державах колишнього СРСР до 15 травня 1992 року (на підставі Угоди про співробітництво в галузі освіти (Ташкент, 1992)), не потребують процедури визнання.

IV. Порядок подання документів

1. Процедура визнання здійснюється за заявою особи, поданою до компетентного органу з визнання. До заяви Заявник додає такі документи:

1) згоду (заяву) Власника на обробку його персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

2) згоду (заяву) Власника на перевірку його персональних даних для іноземних офіційних установ;

3) згоду (заяву) Заявника на обробку його персональних даних відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних»;

4) засвідчені в установленому законодавством порядку копію та переклад українською мовою Документа (за необхідності – пред'явлення оригіналу);

5) засвідчені в установленому законодавством порядку копію і переклад українською мовою додатка до Документа та/або інших документів, які містять інформацію про зміст Програми та результати навчання (у разі необхідності – пред'явлення оригіналів).

У разі, якщо у країні походження Документа передбачено видачу електронних Документів, Заявник може надати електронний Документ разом із перекладом цього Документа українською мовою, засвідченим в установленому законодавством порядку;

6) копії документів про попередню освіту (за наявності такої освіти) у разі необхідності;

7) для країн, які не затвердили рамки кваліфікацій, – документ від офіційної установи (довідка, сертифікат або інший) про академічні та/або професійні права, які надаються Власнику в країні походження Документа (у разі необхідності);

8) копії документів, що засвідчують особу Заявника та Власника, якщо Заявник не є Власником;

2. Документи, зазначені в підпунктах 4, 5, 7 пункту 1 розділу IV цього Порядку, мають бути засвідчені в країні їх походження у спосіб, який офіційно застосовується у цій країні (консульська легалізація або проставлення апостиля, – для країн - учасниць Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів (Гаага, 1961)).

У разі, якщо Документ не засвідчений в країні його видачі у спосіб, який офіційно застосовується в цій країні, або якщо засвідчення не підтверджує підпис та якість, в якій виступала посадова особа, що підписала Документ, Заявник (Власник) надає до компетентного органу з визнання додаткову інформацію та/або документи, що підтверджують факт видачі та/або автентичність Документа, у тому числі відомості, які містяться в реєстрах, базах даних документів про освіту тощо, – у разі відсутності відкритого доступу до таких реєстрів, баз даних (за необхідності – із перекладом українською мовою).

3. Документи, зазначені у підпунктах 6-8 пункту 1 розділу IV цього Порядку, подаються до компетентного органу з визнання разом із перекладом українською мовою у разі необхідності.

4. Заявник має право надати також інші документи, що підтверджують освіту та/або кваліфікацію Власника, у тому числі документи про допуск до професійної діяльності, практичний досвід.

5. Компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ та/або Заявника (Власника) для надання додаткової інформації та/або документів, необхідних для здійснення процедури визнання Документа та винесення рішення щодо її результатів.

6. Компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ та/або Заявника (Власника) для надання додаткової інформації або документів з метою перевірки походження Документа, документа про попередню освіту з тимчасово окупованих територій України, а також відомостей щодо проходження періодів навчання в нелегітимних освітніх установах, освітніх провайдерах, розташованих на тимчасово окупованих територіях України.

7. Заявник може подати до компетентного органу з визнання заяву та документи, зазначені у підпунктах 1 - 8 пункту 1 розділу IV цього Порядку, у форматі електронного документа та/або електронних копій документів.

Електронні копії документів засвідчуються електронним цифровим підписом Власника відповідно до законодавства України.

Компетентний орган з визнання визначає можливість і порядок подання документів у форматі електронного документа та/або електронних копій документів із використанням електронного цифрового підпису.

Компетентний орган з визнання має право перевірити відповідність електронних копій оригіналам та/або копіям з перекладами документів, зазначених у підпунктах 4-8 пункту 1 розділу IV цього Порядку.

8. Якщо документи надані Заявником не в повному обсязі та/або не відповідають вимогам цього Порядку, компетентний орган з визнання може повернути документи без розгляду протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів з дати отримання пакета документів.

9. Відповідальність за надання до компетентного органу з визнання достовірної інформації, відомостей та документів, покладається на Заявника та/або Власника.

10. Заявник подає документи до компетентного органу з визнання для проведення процедури визнання:

1) з метою продовження навчання Власника – до початку навчання або протягом першого місяця навчання;

2) з метою працевлаштування в Україні – згідно з вимогами та протягом терміну, встановленого роботодавцем відповідно до законодавства України.

11. Заклад освіти забезпечує контроль за строками подання Власником Документів на процедуру визнання до компетентного органу з визнання.

12. У разі, якщо компетентним органом з визнання є заклад вищої освіти, процедура визнання Документа з метою навчання, здійснюється

протягом першого року навчання Власника. Заклад вищої освіти забезпечує контроль за строками здійснення процедури визнання.

13. Строк зберігання поданих відповідно до пункту 1 розділу IV цього Порядку до компетентного органу з визнання документів становить 8 (вісім) років. Строк зберігання копій документів про результати процедури визнання – 75 (сімдесят п'ять) років.

V. Процедура визнання

1. Процедура визнання Документа, окрім випадків, зазначених у пунктах 2, 3 розділу V цього Порядку, складається з:

1) верифікації Документа та/або додатка до нього, а у разі необхідності – верифікації документів про попередню освіту;

2) перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ (далі – перевірка статусу);

3) визначення рівня присвоєної кваліфікації та співставлення академічних та/або професійних прав, що надаються Власнику в країні походження Документа, з правами, які надаються Власнику відповідної кваліфікації в Україні.

Для отримання відомостей про Документ та/або проходження Власником періоду навчання, перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ, визначення рівня присвоєної кваліфікації та співставлення академічних та/або професійних прав, компетентний орган з визнання має право звернутися до офіційних установ.

Компетентний орган з визнання має право перевірити походження Документа, документа про попередню освіту з тимчасово окупованих територій України та відомостей щодо проходження періодів навчання в нелегітимних освітніх установах, освітніх провайдерах, розташованих на тимчасово окупованих територіях України. Перевірка включає запити до офіційних установ, додаткові опитування та тестування Власника Документа, афідевіт.

2. Процедура визнання для:

1) дублікатів Документів, виданих державами колишнього СРСР до 15 травня 1992 року;

2) Документів, виданих особам за підсумками навчання до початку 1992/1993 навчального року у закладах освіти держав колишнього СРСР;

3) дублікатів Документів, виданих особам за підсумками навчання до початку 1992/1993 навчального року у закладах освіти держав колишнього СРСР, складається з підпунктів 1, 3 пункту 1 розділу V цього Порядку.

3. Процедура визнання Документа про періоди навчання у закладах професійної (професійно-технічної) освіти складається з:

- 1) верифікації Документа;
- 2) перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за якою виданий Документ;
- 3) перевірки періоду навчання та рівня освіти, за яким відбувалось навчання, та встановлення відповідного рівня освіти, за яким може бути продовжено навчання в Україні.

4. Для верифікації Документа можуть застосовуватися такі способи:

1) перевірка наявності апостиля або консульської легалізації, якщо такі штампи підтверджують підпис та якість, в якій виступала особа, яка підписала Документ, а також перевірка реквізитів апостиля у відповідному реєстрі, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала, – за наявності доступу до такого реєстру;

2) перевірка у реєстрі документів про освіту, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала, – за наявності доступу до такого реєстру;

3) отримання підтвердження про факт видачі та/або автентичність Документа від офіційних установ;

4) якщо країною походження Документа або освітньою установою, освітнім провайдером затверджені зразки (стандарти) оформлення документів про загальну середню, професійну (професійно-технічну) освіту, здійснюється аналіз на відповідність таким зразкам (стандартам) поданого Документа;

5) у разі необхідності компетентний орган з визнання може вжити заходи для додаткової перевірки Документа.

б) компетентний орган з визнання має право використовувати методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

Для верифікації Документа та/або перевірки проходження періоду навчання, або іншої необхідної інформації, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та/або будь-якої іншої офіційної установи.

5. З метою встановлення права в освітньої установи та/або освітнього провайдера надавати кваліфікації, компетентний орган з визнання здійснює

перевірку статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ.

Компетентний орган з визнання з врахуванням законодавства країни походження документа та країни, на території якої провадилася освітня діяльність, має право перевірити наступні факти:

1) визнання освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми в державі походження Документа;

2) дотримання вимог законодавства та/або визнання освітньої установи, освітнього провайдера в державі, на території якої здійснювалася освітня діяльність;

3) визнання освітньої установи, освітнього провайдера, в якому Власник проходив період навчання для здобуття кваліфікації.

Для перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми можуть застосовуватися такі способи:

1) перевірка в офіційних джерелах національного або регіонального рівня: реєстрах органів акредитації/забезпечення якості освіти, профільних органів управління, асоціацій агенцій з акредитації/забезпечення якості освіти та інших офіційних установ, офіційних національних публікаціях про систему освіти;

2) перевірка в міжнародних офіційних джерелах: веб-сайтах визнаних міжнародних організацій, веб-сайтах мереж з визнання;

3) отримання інформації від офіційних установ щодо статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми.

Статус освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми перевіряється компетентним органом з визнання на дату присвоєння кваліфікації з урахуванням законодавства країни видачі Документа та країни здійснення навчання.

З метою перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за якою виданий Документ, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та іншої офіційної установи.

Під час перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, компетентний орган з визнання має право використовувати інформацію, методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

6. Для визначення рівня присвоєної кваліфікації та співставлення академічних та/або професійних прав, що надаються Власнику в країні походження Документа, з правами, які надаються при отриманні відповідної кваліфікації в Україні, можуть застосовуватися такі способи:

1) співставлення систем освіти, міжнародних та/або національних рамок кваліфікацій з українською рамкою кваліфікацій для таких Документів:

для Документів, виданих в країнах, що входять до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР);

для Документів, виданих в іноземних країнах, якщо країною затверджено національну рамку кваліфікацій;

2) для Документів, виданих у країнах, з якими Україною укладено міжнародні договори, що регулюють питання визнання документів про освіту та визначають безумовну відповідність освітніх кваліфікацій, – на підставі положень відповідного міжнародного договору з урахуванням мети визнання;

3) для Документів, виданих в інших іноземних країнах, або якщо міжнародний договір між Україною і країною походження Документа не визначає безумовну відповідність кваліфікацій, що присвоюються в країнах - учасницях договору, співставлення академічних та/або професійних прав здійснюється наступним чином:

аналіз інформації, отриманої з офіційних джерел: реєстрів, баз даних органів акредитації/забезпечення якості освіти, профільних органів управління, асоціацій агенцій з акредитацій/забезпечення якості освіти та інших офіційних установ, офіційних національних публікацій про систему освіти;

отримання інформації від офіційних установ щодо академічних та/або професійних прав.

7. Для визначення рівня кваліфікації та співставлення академічних та/або професійних прав, що надаються Власнику в країні походження Документа, компетентний орган з визнання має право звернутися до освітньої установи, освітнього провайдера та/або іншої офіційної установи.

Під час співставлення академічних та/або професійних прав, що надаються Власнику в країні походження Документа, компетентний орган з визнання має право використовувати методичні розробки та рішення центрів Європейської мережі інформаційних центрів у Європейському регіоні (ENIC), національних інформаційних центрів академічного визнання в Європейському Союзі (NARIC), органів державної влади, іноземних організацій з визнання кваліфікацій.

8. Якщо Документ виданий у країні, з якою Україною укладений міжнародний договір, що регулює питання визнання документів про освіту, в процесі процедури визнання компетентний орган з визнання перевіряє чи підпадає Документ під дію відповідного міжнародного договору.

Наявність міжнародного договору між Україною та державою, освітньою установою та/або освітнім провайдером, яким видано Документ, не скасовує необхідності отримання офіційного рішення компетентного органу з визнання про результати процедури визнання.

9. У разі, якщо компетентному органу з визнання не вдалося отримати інформацію, необхідну для прийняття рішення, Заявнику може бути запропоновано надати додаткові документи. Процедура визнання призупиняється до дати отримання компетентним органом з визнання необхідної інформації.

У разі, якщо Документ або документ про попередню освіту не визнається в країні видачі та/або в країні, де проходило навчання, та існує процедура підтвердження кваліфікації та/або заміни цього документа, процедура визнання призупиняється до отримання результату підтвердження кваліфікації та/або чинного освітнього документа.

У разі ненадання компетентному органу з визнання необхідної інформації протягом 1 (одного) року або заяви про продовження цього терміну, компетентним органом з визнання може бути прийняте рішення про відмову у визнанні поданого Документа.

10. Дані, отримані під час верифікації Документа, перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, визначення рівня кваліфікації (періоду навчання), співставлення академічних та/або професійних прав, у тому числі від офіційних установ, оформлюється Комісією ЗВО з визнання або установою, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, у вигляді висновку про результати процедури визнання документів про освіту, виданих освітніми установами іноземних держав (далі – Висновок), який є підставою для прийняття компетентним органом з визнання рішення про результати процедури визнання.

11. Компетентні органи з визнання у разі необхідності можуть звернутися до установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, для надання інформації необхідної для здійснення процедури визнання, а саме:

надання роз'яснень, консультацій та рекомендацій з визнання Документів;

здійснення верифікації Документів;

перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми;

визначення рівня освіти та періодів навчання;

визначення рівня освіти та/або кваліфікацій, присвоєних згідно з Документами;

співставлення академічних та/або професійних прав.

Інформація установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, оформлюються відповідним Висновком.

VI. Визнання кваліфікацій (періодів навчання) біженців та осіб, прирівняних до них

1. Біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, мають право на визнання здобутих в іноземних освітніх установах кваліфікацій (періодів навчання) за рівнями загальної середньої освіти, професійної (професійно-технічної) освіти компетентним органом з визнання без наявності повного пакета документів, зазначеного в пункті 1 розділу IV цього Порядку.

2. Підставою для початку процедури визнання без наявності повного пакета документів є посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, або посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, довідка про звернення за захистом в Україні.

3. Для проведення процедури визнання біженці та особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, надають наявні у них освітні документи, у тому числі не зазначені у пункті 1 розділу IV цього Порядку, такі як: копії документів про освіту або періоди навчання, учнівський квиток, студентський квиток, довідку, академічну відомість, залікову книжку, опис курсів, таблиць з результатами навчання, грамоти за результатами навчання або участі в учнівських олімпіадах, документальне підтвердження про неформальне та інформальне навчання та інші документи; а також наявні документи про досвід роботи, такі як: свідоцтво про досвід роботи, трудовий договір, трудову книжку, довідки з місць роботи та інші документи, які можуть свідчити про відповідну кваліфікацію.

4. У разі недостатньої інформації процедура визнання здобутих в іноземних освітніх установах рівнів загальної середньої освіти, професійної (професійно-технічної) освіти або Документів біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, може включати спеціально організовані екзамени, тестування, співбесіди, результати яких

беруться до уваги компетентним органом з визнання під час прийняття рішення.

VII. Прийняття рішення

1. Кваліфікації за рівнями загальної середньої освіти, професійної (професійно-технічної) освіти мають визнаватися компетентними органами з визнання, якщо немає суттєвої різниці між іноземною кваліфікацією, визнання якої запитує Заявник, та відповідною кваліфікацією в Україні, – за умови наявності позитивного Висновку, та за відсутності підстав, визначених у пункті 3 розділу VII цього Порядку.

Документ про періоди навчання у закладах професійної (професійно-технічної) освіти визнається таким, що дає право на продовження навчання на відповідному рівні освіти у закладах освіти України, з рівня, що визначається закладом освіти, в якому буде здійснюватися навчання (з урахуванням рівня освіти у країні походження Документа).

Відповідальність за визначення академічної різниці та за її ліквідацію (у разі необхідності) покладається на заклад освіти України, в якому Власник буде здійснювати навчання.

2. Компетентний орган з визнання на підставі Висновку приймає одне з таких рішень, яке оформлюється наступним чином:

про визнання Документа, про що Заявнику видається Свідоцтво;

про відмову у визнанні поданого Документа, про що Заявнику надається Повідомлення із зазначенням підстав прийняття такого рішення.

3. Рішення про відмову у визнанні поданого Документа приймається у разі, якщо наявні такі підстави:

1) щодо документів, зазначених у підпунктах 4-6 пункту 1 розділу IV цього Порядку, компетентним органом з визнання отриманий негативний результат верифікації;

2) компетентним органом з визнання отримано негативний результат перевірки статусу освітньої установи, освітнього провайдера та/або Програми, за результатами якої виданий Документ;

3) Документ не присуджує рівень середньої, середньо професійної, професійної освіти та не надає академічних та/або професійних прав в країні походження Документа;

4) Документи, зазначені у підпунктах 4-6 пункту 1 розділу IV цього Порядку, видані за результатами навчання в освітній установі, освітньому провайдері, яка(ий) не є офіційно визнаною(им) в системі освіти держави, до якої належить;

5) Документ виданий за результатами навчання в освітній установі, освітньому провайдері, які не є офіційно визнані в державі, на території якої провадять освітню діяльність, якщо це передбачено законодавством цієї держави, та/або здійснюють освітню діяльність без дотримання вимог чинного законодавства цієї держави;

6) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером незваних держав (територій) відповідно до зовнішніх правових відносин України;

7) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером, що здійснюють освітню діяльність на тимчасово окупованій території України;

8) Документ виданий освітньою установою, освітнім провайдером, до якої(ого) застосовуються персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції), відповідно до рішення органів державної влади України (в межах дії рішення);

9) встановлено, що Документ виданий на підставі документів, що походять з освітніх установ, освітніх провайдерів, які провадять освітню діяльність на тимчасово окупованих територіях України;

10) встановлено, що Власник для здобуття рівня освіти, зазначеного в Документі, проходив окремий період навчання в освітніх установах, освітніх провайдерах, визначених підпунктами 4-8 пункту 3 розділу VII цього Порядку;

11) виявлені ознаки підробки, недостовірність інформації в поданих документах;

12) Документ виданий за результатами навчання за Програмою, яка не входить в систему освіти країни походження документа;

13) Документ виданий в результаті навчання за Програмою, яка не може бути співвіднесена з жодною кваліфікацією у системі освіти України;

14) Документ не підпадає під дію цього Порядку;

15) протягом 1 (одного) року з дати направлення письмового повідомлення Заявнику до компетентного органу з визнання не надано додаткові документи: результати додаткового навчання, результати тестів на компетентність тощо або заяви про продовження цього терміну;

16) протягом 1 (одного) року з дати направлення письмового повідомлення Заявнику (Власнику) або офіційній установі до компетентного органу з визнання не надійшли документи, додаткова інформація, необхідні для завершення процедури визнання;

17) Документ не містить інформації про рівень середньої, середньої професійної, професійної освіти, інформації необхідної для визначення рівноцінності академічних та/або професійних прав;

18) встановлено, що Документ одержаний на підставі документа про попередню освіту, який не надавав його Власнику відповідних академічних прав;

19) якщо текст Документа та/або його переклад неможливо прочитати внаслідок пошкодження, наявні незастережні виправлення або дописки, помилки, які суттєво змінюють зміст Документа.

4. Рішення про визнання складається компетентним органом з визнання у формі Свідоцтва друкованим способом українською мовою, у разі необхідності частина інформації дублюється іншою мовою.

5. Свідоцтво дійсне разом з оригіналом Документа та діє безстроково.

Документ про результати процедури визнання, виданий МОН, є таким, що приймається всіма закладами освіти, підприємствами, установами та організаціями будь-якої форми власності України.

6. У разі зарахування до закладу вищої освіти Власника, який отримав рішення МОН про результат процедури визнання, Комісія ЗВО з визнання в окремих випадках може здійснити власну процедуру визнання. У такому разі, Комісія ЗВО з визнання проводить аналіз з урахуванням рішення МОН та вимог закладу вищої освіти до певної освітньої програми і навичок Власника та приймає рішення про визнання, але виключно в бік більш сприятливих результатів для Власника, окрім випадків, зазначених в пункті 3 розділу VII цього Порядку.

7. У випадку отримання спростування факту навчання, факту видачі Документа, встановлення ознак підробки Документа, прийняття рішення про визнання Документа унеможливується і відомості про такий Документ передаються правоохоронним органам України.

Якщо відповідно до чинного законодавства підтверджено факт навчання, факт видачі Документа, спростовано факт підробки Документа, компетентний орган з визнання здійснює перегляд рішення відповідно до положень розділу IX цього Порядку.

8. Компетентний орган з визнання має право скасувати своє рішення, якщо було отримано додаткову інформацію, документи від офіційних установ, що впливають на результати процедури визнання, про що повідомляється Заявнику (Власнику), та анулювати відповідне Свідоцтво або Повідомлення.

9. Строк надання Заявнику рішення про результати процедури визнання не може перевищувати 45 календарних днів з дня надходження усіх документів, інформації, необхідних для прийняття рішення.

VIII. Облік Свідоцтв про визнання та порядок видачі дублікатів документів про результати процедури визнання

1. Свідоцтва мають бути зареєстровані компетентним органом з визнання в електронному журналі визнання в Україні іноземних освітніх документів МОН (далі - електронний облік).

2. Функціонування електронного обліку забезпечує установа, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності.

3. Для реєстрації Свідоцтва компетентний орган з визнання заповнює в електронній формі проєкт Свідоцтва та додає електронні копії таких документів:

- 1) Документа;
- 2) додатка до Документа та/або іншого документа, в якому міститься інформація про зміст та тривалість Програми, а також успішність з навчальних дисциплін;
- 3) Висновку;
- 4) форми документа про результат процедури визнання для внесення інформації до Свідоцтва;
- 5) заяви-згоди на обробку персональних даних Власника.

Документи, зазначені в підпунктах 1, 2 пункту 3 розділу VIII цього Порядку, подаються разом із засвідченими в установленому порядку перекладами.

4. Після занесення необхідної інформації до електронного обліку, генеруються реєстраційний номер Свідоцтва та електронна версія Свідоцтва, яке оформлюється компетентним органом з визнання у друкованому вигляді та засвідчується уповноваженою особою компетентного органу з визнання.

Свідоцтво видається Заявнику, або іншій уповноваженій Заявником особі.

5. Компетентний орган з визнання видає дублікат документа про результати процедури визнання, у разі:

- 1) втрати, викрадення, знищення тощо;
- 2) пошкодження, що призвело до порушення цілісності інформації;
- 3) наявності помилок;
- 4) зміни (корекції) статевої належності Власника.

6. Дублікат Свідоцтва або Повідомлення видається за заявою Заявника, Власника або уповноваженої ним особи, – за умови пред'явлення нотаріальної довіреності від Власника або оригіналу Документа. Дублікат

документа про результати процедури визнання видається за чинною на дату видачі дубліката формою та зі змістом, що відповідає оригіналу.

Дублікат документа про результати процедури визнання має таку ж юридичну силу, що і оригінал, при цьому оригінал документа вважається таким, що втратив чинність.

7. Інформація про анулювання Свідоцтва відповідно до пункту 8 розділу VII та пункту 2 розділу IX цього Порядку вноситься до електронного обліку.

8. Відповідальний структурний підрозділ МОН, із залученням установи, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, здійснює моніторинг рішень закладів вищої освіти про результати процедури визнання та має право перевіряти відомості, подані закладом вищої освіти. Під час перевірки даних, внесених закладом вищої освіти до електронного обліку для реєстрації Свідоцтва, у разі необхідності надсилаються додаткові запити до офіційних установ.

Установа, на яку покладено функції національного інформаційного центру академічної мобільності, надає на запит МОН інформацію про відповідність прийнятих закладами вищої освіти рішень нормам міжнародних та національних нормативно-правових актів, а також випадки внесення неповної та/або некоректної інформації з порушенням вимог пункту 3 розділу VIII цього Порядку до електронного обліку.

9. МОН забезпечує внесення до Єдиної державної електронної бази з питань освіти відомостей про Документи, визнані компетентними органами з визнання.

IX. Перегляд і оскарження результатів

1. У разі незгоди Власника з результатами процедури визнання, Власник або інша уповноважена ним особа протягом 3 (трьох) місяців з дати видачі Свідоцтва або Повідомлення може звернутися до компетентного органу з визнання, що здійснював процедуру визнання, із мотивованою письмовою заявою про перегляд рішення, в якій має бути зазначено дату реєстрації, номер документа про результат процедури визнання, та надати додаткові документи щодо пройденої Програми, отриманої кваліфікації тощо. У такому випадку компетентний орган з визнання розглядає всі додатково надані Власником документи та проводить їх дослідження, у результаті якого попереднє рішення може бути переглянuto.

За результатами перегляду рішення видається Свідоцтво або офіційний лист із зазначенням підстав відмови у перегляді рішення.

Перегляд рішення здійснюється у строк не більше 4 (чотирьох) місяців з дати отримання всіх необхідних документів та інформації необхідної для здійснення перегляду рішення.

Якщо Власник не згодний з результатами процедури визнання, здійсненої компетентним органом з визнання – закладом вищої освіти, Власник, або інша уповноважена ним особа, може звернутися до МОН для здійснення процедури визнання відповідно до положень цього Порядку.

2. Якщо у результаті моніторингу виявлено невідповідність рішення, прийнятого компетентним органом з визнання – закладом вищої освіти, вимогам пункту 3 розділу VI МОН має право скасувати таке рішення. Документ про результати процедури визнання у такому разі втрачає чинність і анулюється.

3. МОН надає компетентному органу з визнання – закладу вищої освіти, рішення якого скасовано, відповідне повідомлення із зазначенням підстав скасування рішення.

4. Рішення компетентного органу з визнання може бути оскаржене до суду.